AUGUSTINUS
Österreich (Admont ?), 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 58v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26831
Copyright: Admont, Benediktinerstift

alios leui pertituros. i. alios grauiores. alios leuiores penas in sua pdi
cione passuros. Iue enim pure dr dō. qs q̃ ab illa beatitudine quā dat
scis suis psupliciū separat. Tanta aū ē diuersitas supplicioq̃. qnta ē
diuersitas peccatoq̃. Que qm se habeat. alti indicat diuina sapien
tia quā scrutat aut effat cōiectura humana. Isti certe adq̃ uenit &
qb locut ēxpc ñ habent de magno infidelitatis peccato illā excusa
tionē qua possent dicere. ñ audiuim. siue ñ acceptaret ista
excusatio ab illo cui inscrutabilia s iudicia. siue acceptaret. Si
ñ ut a omni dāpnatione liberarent. certe ut aliqnto leni dāpnarent.
Qme odit inqt. & patrē meū odit. Hic nos fortasse dicat. Qs potest
odisse quē nescit. Utiq; ante quā diceret sim uenisse ylocut fuisse
eis peccatū ñ haberent. dixerat discipulis suis. hec facient uob. q̃a nes
ciunt eū qmisit me. Quom q̃ ynesciunt & odert. Si enim qd ñ ē ipse
s. nescio qd de illo aliud opinant. ñ utiq; ipsū. s. illud inueniunt odis
se qd fingunt. aut errando poti suspicant. Et tam n possent homi
nes odisse qd nesciunt. ñ uertas utrūq; dixisset. qd ei patrē & nes
ciunt yoderī. S. qm id fieri possit si adiuuante dō pnos demonstra
ri potē. q̃a hec disputatio ē iā claudenda nc non potest. meū odit.

Auditis p ñ o Sermo xc. de eo qd die qme odit & patrē
dicentē qme odit & patrē meū odit. q superi dixerat. hec facient
uob ppē nom meū. q̃a nesciunt eū qmisit me. Nontaq; dissimu
landa nascit q̃stio. qm possint odisse quē nesciunt. Si enim dm ñ qd
ipse ē s. nescio qd aliud eū suspicant aut credunt yhoc oderī. utiq;
ñ ipsū oderī. s. qd sua mdaci suspicione t uana credulitate cōcipiunt.
Si aū qd ē hoc de illo senciunt. qm eū nescire dicunt. Et de homi
nib qdē fieri potē ut eos sepe qs nūquā uidim diligam. ac p hoc
nec illud ēcrario inpossibile ē. ut eos q̃s nūquā uidim oderim.
Fama q̃ppe aliq sermocinante seu bene seu male fit. ñ immerito
ut amem. vt oderim ignotū. S. si fama sit uerax. qm ē de q̃ didi
cim uera dicendus ignot. Ad q̃a ei facie ñ uidim. quā cū yipse
ñ uideat. nulli tam potē nocior ēe quā sibi. Non q̃ in ei facie cor
porali nos intimat cui q̃ noticia. s. tē nos ad cognitionem
patet q̃ndo ei mores yiuta ñ latent. Alio q̃n. nec se ipsū nosse
q̃squā potē q̃ uidere faciē suā ñ potē. S. utiq; tanto certi q̃ not
ē aliis ipse se nouit. q̃nto cerci intiore cōspectu potē uidere qd
sapit. uidere qd cupit. uidere qd uiuit. Que cū apiunt & nos. tunc
uere fit cognit nos. Hec itaq; quo plerūq; ad nos de absentib vt etiā
mortuis. siue fama. siue litteris pferunt. hinc fit ut sepe q̃s nūquā
facie corporis uidim. ñ tam q̃s omino nescim. Et oderim homines